
Thomas

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Thomas", i: *Mindeudgave Digte*, side: 114, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Thomas

Hvad er vel en Mand med et tvedelt Sind?
et Løv kun, der flagrer for Vejr og Vind;
paa ham kan ej Høvdingen stole.
Du maa give din Ed, dit fulde Ja
for i Herregunst dig at sole.

Men han, der hyltes af Himlens Hær,
han spørger ej paa sin Hververfærd
blandt Jordens Sønner forsigtigt
om Æt og Vandel, om Mod og Kraft
og „mener du det oprigtigt?“

Selv jeg, der staar med min Thomas-Sjæl
og ikke ved, hvor jeg har mig selv,
og er som et Bræt paa Bølge
– han nævner mig med Discipelnavn,
han tager mig med i sit Følge.

Naar slig en Hæder mig blev til Del,
saa gjorde den mig vel stærk og hel,
saa ej hans Tro blev til Skamme?
Ja, noget i mig forandret blev,
men meget forblev det samme.

Endnu kan jeg sidde med Hænder i Fang
og sukke ved andres Paaskesang:
„Ak, først med min Haand i hans Side
og Fingrene ind i hans Naglegab
tør jeg paa Opstandelsen lide.“

Dog aner det mig i min inderste Sjæl:
engang, naar min Dør er lukket, vil selv
han komme og tale med Blide:
„Ven Thomas, stik saa dine Fingre herind,
læg saa din Haand paa min Side!“

Da vil med Skamrødmens Brand paa min Kind
og Jubelens Kilde paa Spring i mit Sind
ned for hans Fødder jeg falde
og smeltende Tvivlen i Taarernes Dryp
„min Gud og min Herre“ ham kalde.